

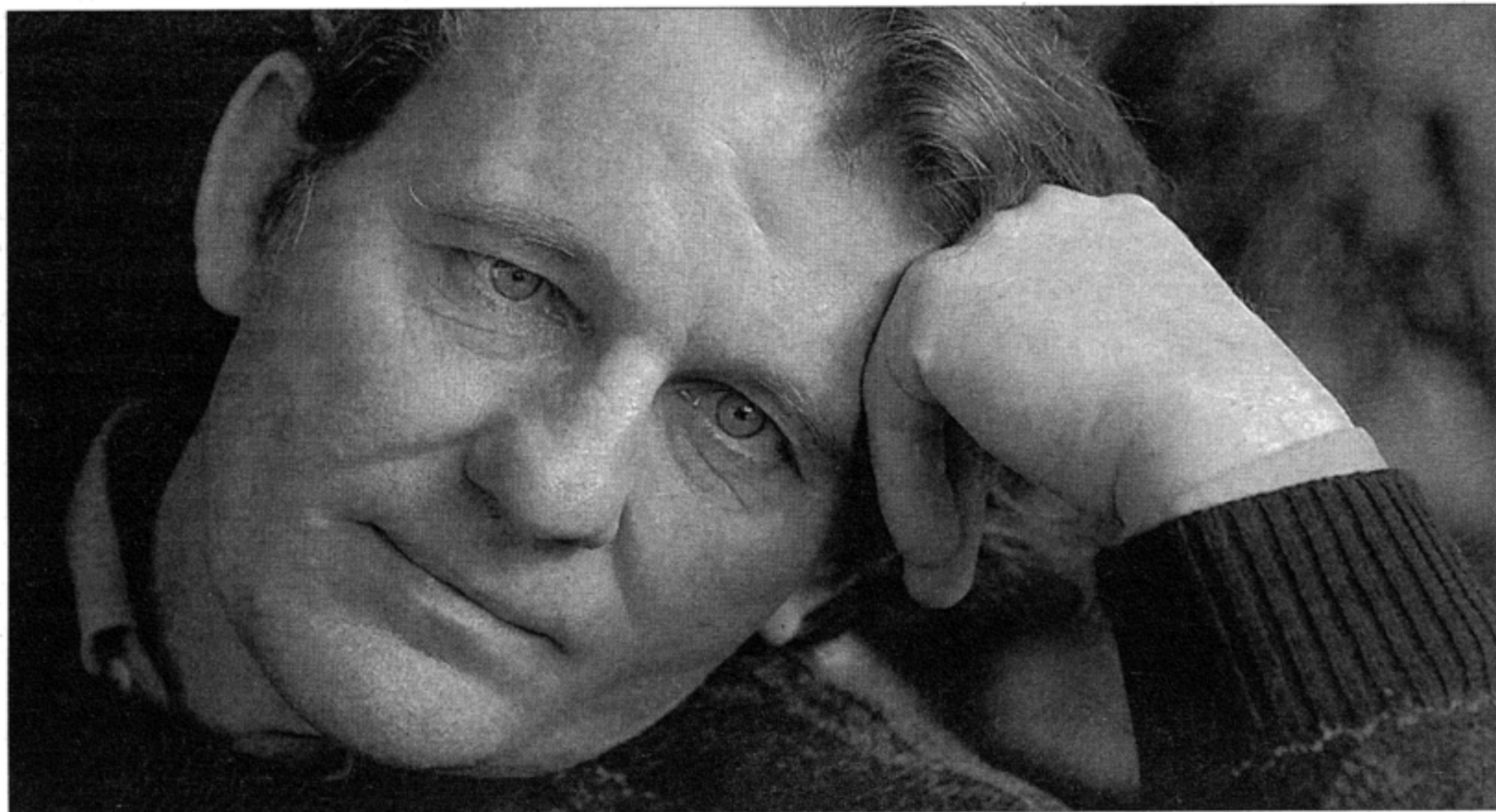
Kultúrmisszió az Őrségben

Szarvas József színművész Tündérkertet, galériát, kávézót álmodott Viszákra

Szarvas József, a Nemzeti Színház színésze az utóbbi években igazi viszáki lokálpatrióta lett; vérbeli őrségiként küzd a helyi értékekért, a hagyományok megőrzéséért. Mára a falu is kezdi megérteni céljait. Rendezett fesztivált a saját pajtájában, kertet alakított ki a helyi fafajtákból, nemrég pedig galériát nyitott azzal a reménnyel, hogy állandó fórumot teremthet a térség kultúrájának.

MAKRAI SONJA

Nyolcvan évvel ezelőtt még hat-
százan éltek Viszákban, ma
alig háromszázan. Szarvas József
ebben a fogyatkozó faluban vert
gyökeret, s bár a helyiek gyanakod-
va fogadták a pesti „gyüttmentet”,
lassan mindenki komája lett. Fel-
újított egy birtokházat, pajtát épít-
tetett, ahová nyaranta elhívja fel-
lépni művész barátait. A viszáki
pajtanapok létrejöttében nagy sze-
repe volt barátjának, *Kaszás Attilá-
nak*, aki hasonló törekvéssel szülő-
falujában, Zsigárdon, nagyapai
örökségét újíttotta fel és közösségi
házat alakított ki a helyieknek.
– Sokat beszélgettünk Attilával,
mindkettőnkben ugyanaz motosz-
kált. Attila azonban hirtelen itt ha-
gyott minket. Erőt adott a kitartása;
elhatároztam, hogy folytatom a
viszáki missziót. Szerettem volna
hozzátenni valamit a közösséghez –
emlékszik vissza a kezdetekre Szar-
vas József. Hamar megszületett a
Tündérkert ötlete, ahol valameny-
nyi viszáki gyümölcsfafajtát igyek-

A Nemzeti Színház művésze hisz abban, hogy a kultúra a városon kívül, közösségekben él igazán

szik összegyűjteni. A rossz talajú fa-
lu közösségi kertjébe három évvel
ezelőtt ötvenhárom gyümölcsfát
ültettek el, idén pedig már hetven
csemetével büszkélkedhetnek; van
köztük csüngő és zöld batul, hé-
berkörte, hólyagos cseresznye, po-
gácsaalma.

A Tündérkert kialakításában
sokat segédkezett *Kovács Gyula*
pórszombati erdész, aki a Kárpát-
medence gyümölcsös hagyatéká-
nak ápolásával foglalkozik. – Ő se-
gített megérteni, hogy a gyümölcs-
fák magukban hordozzák a viszáki
történelmet. Az itt élő emberek
múltja, jelene, jövője van beléjük
oltva. A régi időkben minden por-
tának, minden családnak megvolt a
saját gyümölcsfája, pálinkája – me-
séli Szarvas József, s hozzáteszi: a

Tündérkertbe minden évben any-
nyi fát ültetnek, ahány gyermek az
előző évben született a faluban. A
fákra a faluban élő vagy onnan el-
származott gyerekek vigyáznak. A
fák kötik össze Kaszás Attila szülő-
faluját és Szarvas József választott
otthonát: Zsigárdon hasonló kör-
nyezetben, Attilakertben ápolják az
őshonos növényeket.

Június elején újabb fejezethez
érkezett Szarvas József önként vál-
lalt viszáki kultúrmissziója. A Galé-
ria 46 megnyitójával egy időben
avattak fel a buszmegállóként és
művészeti térként is funkcionáló
Tündérvárót, ahol a tervek szerint
bábszínházi előadásokat és kisebb
filmvetítéseket tartanak. A Nem-
zeti Színház színésze azonban már
új ötleten dolgozik: jövőre kávéhá-

zat szeretne kialakítani a pajtában,
és azon munkálkodik falusi bará-
taival, hogy az elhagyott kúriáknak
méltó gazdákat találjanak. – Az el-
múlt hetven év halálra ítélte ezeket
a közösségeket. A vidéki ember el-
vesztette az önbizalmát. Az önbiz-
almát vesztett ember lemondó,
nem akar építkezni. Azt láttam,
hogy a viszákiak kezdenek beletör-
ődni abba, hogy jobb elmenni a fa-
luból, ha boldogulni akarnak. Célul
tűztam ki, hogy meggyőzőm őket:
érdemes maradni – magyarázza
Szarvas József. – Vidéki gyerek va-
gyok magam is, tanyán nőttem fel,
aztán gyökértelenül vándoroltam
egész életemben egyik helyről a
másikra. Nem hiszek a város élet
kizárólagosságában. A kultúra
helyben, közösségekben születik.